

Blues Fest, ediția a II-a

Motoarele jazz-ului și ale blues-ului au startat și pe meleagurile noastre în 2010, mai întâi prin cluburi – Art Jazz, Green Hours, Lăptăria lui Enache, mai nou și Gyuri's Pub, toate din București –, Clubul SNC Constanța, Green Pub Timișoara, Clubul de jazz al Casei Municipale de cultură Lugoj – dar și în locații cuprinzătoare ca Sala Palatului (Bobby McFerrin, grupul Jean-Luc Ponty) și Sala Radio („Concertul lui Moșu”), Teatrul Municipal „Traian Grozăvescu” din Lugoj („**Blues Fest**” ediția a II-a), spre sfârșitul lunii aprilie derulându-se o nouă ediție „**Jimbo-blues**” la Jimbolia, o nouă ediție a **Festivalului Internațional Studențesc de Jazz de la Tg. Mureș** și un fastuos concert al **Orchestrai Duke Ellington** la București (25 aprilie), avându-i ca invitați speciali pe **Johnny Răducanu** și pe **Aura Urziceanu**. Spre bucuria fanilor, serialul de emisiuni „**Unora le place**” (dedicate jazz-ului și blues-ului) ale cărei prime paisprezece ediții s-au difuzat anul trecut pe TVR 1, a reintrat pe unde, în fiecare vineri imediat după miezul nopții, de astă dată pe TVR 2, noile episoade începând din data de 9 aprilie a. c. S-a anunțat de asemenea un nou eveniment sonor în prima jumătate a lunii mai sub genericul „**Bucharest Spring Jazz**” organizat de Proiect Racoursi în colaborare cu Televiziunea Română iar în răstimpul 20-23 mai – tot în capitală, cea de a doua ediție (singura „de club” din România) „**Green Hours International Jazz Fest**”.

Cât privește „**Blues Fest**” din Lugoj derulat în serile de 26 și 27 martie, sub egida Casei Municipale de cultură, a Primăriei și a Consiliului Județean, am aplaudat în prima seară substanțialele recitaluri susținute de vocalistul și

Vali <SirBlues> Răcilă

ghitaristul **Vali <SirBlues> Răcilă**, apreciat tătăl măcitor bucovinean al blues-ului tradițional și de reductibilul cvartet timișorean de blues „**Crossroads**” (Zsolt Szabo - ghitară, Czirfak Ștefan - ghitară bass, Nagy

Bogdan - voce, harmonica, **Molnár Levy** - baterie), în finalul serii cei înaintea citați reunindu-se într-un foarte reușit jam session scenic nepremeditat, mult gustat de public. În seara a doua ne-am bucurat să aplaudăm grupul „**Molnár Dixieland Band**” din Ungaria – una dintre cele mai vechi, mai faimoase formații de gen europene, activând neîntrerupt de patruzecișase de ani pe scene europene dar și peste ocean (**Molnár Gyula** - clarinet, saxofon alto, vocal, lider, **Gáráy Márta** – remarcabilă pianistă și vocalistă, **Kréter Károly** - banjo, vocal, **Sallai László** - trompetă, **Fajsz Csanád** - trombon, **Kissin Miklós** - contrabass, **Bodó József** - baterie), epilogul Festivalului fiindu-i încredințat popularului grup „**Trenul de noapte**” înființat și condus cu fervoare de specialistul român nr. 1 în interpretarea la harmonica (muzicuță) **Marcian Petrescu**, totodată compozitor, textier și solist vocal (cu **Rareș Totu** - ghitară, **Robert Ardelean** - ghitară bass, **Constantin Bărbășelu** - baterie). O veritabilă sărbătoare muzicală, apreciată cu entuziasm de publicul lugojean, concretizată cu aportul sine qua non marcat de însuși primarul municipiului, **Francisc Boldea**, de **Nicolae Blidaru**, directorul Casei de cultură, de neobositul coordonator **Augustin Bercean**.

A fost... Peter Herbolzheimer

În data de 27 martie 2010 trecea în nemurire, marcând o pierdere irecuperabilă pentru lumea muzicii, notoriul dirijor, compozitor, orchestrator german de origine română **Peter Herbolzheimer**. Personalitate de primă mărime a jazz-ului european – dar și nume de mai largă rezonanță internațională, muzicianul a venit pe lume la București, în ultima zi a anului 1935, fiu al tatălui său, etnic german din Nürnberg și al mamei, nativă din Brăila. Îndeosebi pentru destinul din ultimele decenii al big band-urilor europene – cu muzicieni având vârste cuprinse între 14 și 75 de ani – apare demnă a fi subliniată contribuția de inestimabilă însemnătate a lui **Peter Herbolzheimer**. El s-a remarcat în paralel la pupitrele mai multor orchestre de jazz, de tineret și de adulți, ale continentului. Timp de 18 ani (1987 – 2006) a condus „**Bundesjazzorchester**” („BuJazzO” – orchestra federală de tineret a Germaniei), admirabil ansamblu de tineri muzicieni cu care a evoluat și pe scene românești în 1995, 1998 și 2005, colectivul susținând sute de concerte în Portugalia, țările baltice, Rusia, Statele Unite ale Americii, țări ale Africii de Sud, Austria, Croația, Turcia, Cehia, Namibia și firește, în Germania, realizând mai multe discuri, constituind o admirabilă școală de disciplinare a temperamentelor, de etalare a unor disponibilități individuale și de cultivare a spiritului de echipă, pentru mai bine de două mii de tinere talente care s-au perindat în componența acestei Orchestre Federale. Tot până la sfârșitul anului 2006, **Peter Herbolzheimer** a fost prim-președinte al Federației Germane de Jazz (– **UDJ**), cu sediul în Bonn. Ilustrul senior al baghetei a dirijat apoi și alte big band-uri de tineret, precum „**Yamaha Jazz Orchestra**”, după cum de neuitat rămâne turneul întreprins în perioada 18 aprilie - 7 mai 2009, încheiat în România, al renumitei „**European Jazz Orchestra**” (**EJO**). Realizarea cea mai importantă care l-a impus în lumea jazz-ului: big band-ul propriu numit „**Rhythm Combination And Brass**”, al cărui demiurg a fost din 1969 și pe care l-a condus timp de patru decenii! Nu doar dirijor de excepție și profesor de cert tact pedagogic, ale cărui repetiții meritau a fi efectiv considerate tot atâtea etape ale unui masterat în jazz, **Peter Herbolzheimer** s-a revelat totodată drept un inegalabil aranjor și un prolific compozitor. De amintit în acest sens obținerea Premiului I la Concursul Internațional în domeniul Creației de Teme de Jazz derulat la Monaco (ediția 1974), ca și selectarea compoziției care i-a purtat autograful, drept melodie inaugurală a Olimpiadei de la München. Mai putem vorbi despre prestigioase conlucrări cu mari muzicieni de jazz de peste ocean și europeni, despre numeroasele colaborări cu diferite posturi de radio și cu diverse orchestre care i-au solicitat periodic prezența. Și, să adăugăm celor deja spuse, existența unei cuprinzătoare discografii sub nume propriu.

Cu toate că a emigrat cu familia din țara natală în 1951, stabilindu-se în Germania, **Peter Herbolzheimer** a iubit cu pasiune România, fără a uita vreo clipă limba maternă, neocolind nici un prilej de a reveni acolo unde s-a născut. Astfel, pentru onorarii modice și deplasându-se cu automobilul propriu de la Köln la București, muzicianul a acceptat de mai multe ori în ultimii ani invitația **Big band-ului Radio** de a-l dirija în concert (fiecare concert precedat de cinci – șase consistente repetiții), ultimul recital având loc pe podiumul Studioului de concerte „Mihail Jora” în seara de 19 octombrie 2008. **Peter Herbolzheimer** s-a simțit întotdeauna intens atașat sufletește de România, de peisajele, arhitecturile, oamenii ei, de vibrațiile subtile proprii tipului nostru de spiritualitate... argumente care îi conferă un loc definitiv în eternitatea artei noastre sonore.

Pagina realizată de **Florian LUNGU**